

La màgia inconcreta: l'essència del primer Festival del Pop Metafísic

Crònica dels concerts succeïts aquest passat 16 de març a la sala Green's de Ponts | El Petit de Cal Eril, Núria Graham, Ferran Palau, Marialluïsa i Germà Aire són els grups que hi van tocar

Marialluïssa | Néstor Noci

"Tothom tindrà el que busca, ningú sabrà el que troba", declama Martí Sales d'**Els Surfing Sirles** en donar pas a l'actuació d'**El Petit de Cal Eril**, punt àlgid i colofó del 1r Festival del Pop Metafísic celebrat el passat 16 d'abril a Ponts. D'un pop metafísic que, com es desprèn de la frase de Sales, busca la màgia en la inconcreció, més en la recerca que en la troballa. No obstant això, sota els neons de la sala Green's de Ponts hi va haver troballes, veritables troballes. La més òbvia, per l'escàs temps de vida del grup, **Marialluïsa**.

El jove quartet igualadí oferia tot just el seu primer concert i el va superar amb nota, combinant destresa musical amb magnetisme escènic i tancant el concert amb una apoteòsica "Drama o calma". Van seguir **Germà Aire**, presentant un "Sempre" que hauria de ser un punt d'inflexió en la trajectòria dels ex-**Mates Mates**. La sala ja estava del tot plena per a l'actuació de **Ferran Palau**, tocat per la seva carismàtica gorra i demostrant per què "Blanc" és una obra major de la discografia catalana contemporània.

Núria Graham va presumir d'actitud i de banda per rubricar un excel·lent concert que va deixar pas a l'espectacle d'**El Petit de Cal Eril**, corejat pel públic en moltes cançons del seu -aviat penúltim- disc triangular. "Com puc saber el que penses" i sobretot "Som transparents" ja

funcionen com veritables *hits*, al costat de la perenne "Amb tot" o la sorprenent versió del "Close to me" de **The Cure**.

Però més enllà del que va sonar davant el teló de lluentons de la Green's (divisió de parers: és Lynch o és Kaurismaki?), el que va conferir un aire especial i inimitable a la nit va ser el seu caràcter autogestionat, un festival organitzat pels músics amb un exèrcit de voluntaris remant junts en un espai tan atípic com captivador. Tot plegat ens permet ser agosarats. Alguns van tenir la sort de ser al Pla d'en Sala l'any 1975; altres, a l'envelat de Can Cassó al primer popArb. Però nosaltres vam ser a la Greens pel 1r Festival del Pop Metafísic. I ens farem pesats molts anys de tant d'explicar-ho.